

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 724

8 TRANG 20 TI

PHÁT HÀNH

ngày 27-7-1972

đến 04-8-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VỒ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ỐNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C 74++

Nhà Nước đã thành công!

Lưỡng viện Quốc Hội Cộng hòa đệ II, sau mấy phiên họp cãi nhau ồm tỏi chẳng đi đến đâu, đã chấp thuận trao quyền cho T.T. Thiệu trong thời gian 6 tháng được tự do cai trị dân bằng các Sắc luật liên quan đến đường lối và chính sách QG để đáp ứng nhu cầu biến chuyển của tình hình đất nước theo đúng ước nguyện của Ông.

Trước khi ban hành lệnh thiết quân luật và sau khi cho ra đời luật Ủy quyền, các buổi hội thảo có kèm theo bích chương biểu ngữ dù chỉ là cờ bỏ túi của các đoàn

thể, đảng phái, tôn giáo chính trị đã tan như bọt xà bông, không còn thấy xuất hiện.

Những lời tuyên bố, nhận định tình hình cùng mặt trận tuyên ngôn, tuyên cáo của Su ông, Cố Đạo chính khách, đối lập đã lần lượt chui vào ống khói nằm im bất động tất cả đều như ngọn đèn trước cơn gió lốc, như những con thằn lằn đứt đuôi, hết còn nhĩ nhơ nữa!

Các cuộc xuống đường phản đối dưới nhãn hiệu đòi quyền sống, đòi trở về vị trí thiếu số, đòi tự quyết, đòi tha người này, đòi thả tự do cho người kia đã thực sự rũ

n nhau ra nghĩa địa ngồi chơi trong vòng trật tự. Những sinh hoạt làm mất lòng nhà nước đều như cái bánh xe bị xì hơi... Mọi người chỉ còn dốc lòng vào công việc lo miếng cơm manh áo, lo theo dõi bà con, thân nhân của mình ngoài chiến trường, lo làm tròn bổn phận đối với luật pháp.

Riêng về báo chí cũng thấy xuống thang rõ rệt, nhà nước đang tịch thu từ 14, 15 tờ 1 ngày đã tụt xuống còn 7 tờ, 5 tờ, 3 tờ rồi 1 tờ mỗi ngày, nạn "tịch hốt" chưa phải là hết hẳn, nhưng hàng ngũ báo chí đã gần như ý thức tự cảnh giác mình để sống

cho qua ngày và nhất là để khỏi đi nằm áp, khỏi bị dọi trong thời buổi khó khăn này.

Thế là nhà nước qua sự lãnh đạo sáng chói của TT. Thiệu đã thành công theo số phiếu cử tri tín nhiệm người! Bọn CO hoan hô một phát...

Chi buồn rằng, giữa lúc Ô. nhà nước thả nổi báo chí xứ này như rùa thì, phía Lập pháp có 2 Ô. Nghi lại đưa ra 1 quả tu chính về luật báo chí nhằm bóp nghẹt tiếng nói của báo chí, đàn áp báo chí một cách tàn nhẫn, và coi báo chí như kẻ thù của cá nhân họ.

Ô hô! Đáng buồn thay!

**HÃY DỨT KHOÁT,
ĐỪNG ẨM Ở HỘI TỀ NỮA!**

Mặc dù tình hình chiến cuộc hiện nay đã tương đối lắng dịu và mặc dù viên ảnh một nền hòa bình đang lộ dạng, nhưng số phận của trên 50 ngàn đứa «con nuôi» Bộ Quốc Phòng tức hàng ngũ quân nhân biệt phái hiện vẫn còn trong vòng ngày đêm lo âu, mất ăn mất ngủ. Vì chưa biết đến bao giờ, lúc nào họ sẽ được triệu hồi về gia đình nhà choang.

Đa số, thành phần đau khổ nhất vẫn là những anh đầu tít mặt tối, làm đủ mọi thứ nghề phụ ngoài giờ làm việc để kiếm ít tiền cơm nuôi sống gia đình bản thân mình ở giữa cái thời đại khốn khổ này. Giờ đây biết đâu đâu ra tiền để chạy chọt cho Sếp (nơi đang phục vụ) hầu có được cái tên trong danh sách ưu tiên số 1 là «chuyên viên tối cần thiết» để tiếp tục ở lại nhiệm sở cũ?

Hỏi là hỏi vậy, chứ bọn CO. vẫn tin rằng Bộ Quốc Phòng và TTM cần phải xét lại bằng hợp lý nhằm chặn đứng nạn bất công tham nhũng đã và đang bộc phát tại các cơ quan có quân nhân biệt phái rồi!

Tuy nhiên, theo hầu hết các quân nhân này thì Bộ QP và TTM cần phải xét lại tiêu chuẩn «tối cần thiết» một cách thận trọng hơn nữa, bằng không chỉ tạo cơ hội thừa nước đục thả câu, tạo những cú áp phe ngoạn mục đang âm thầm diễn ra bên trong các Công tư sở mà thôi.

Họ nói rằng: thật là mỉa mai và tàn nhẫn, khi 1 tháng chỉ mới vừa trải qua một khóa ác ôn ở quân trường rồi được trở về

đổi lập với nhà nước

ngay nhiệm vụ nơi mình phục vụ trước, chưa đóng góp được gì vào công cuộc chiến đấu ngoài mặt trận và mặc dù thành phần này chỉ giữ những chức vụ thật khiêm nhường chẳng quan trọng một tí nào, nhưng nhờ thân thế, con ông cháu cha, và tiền bạc thì nay họ lại được miễn gọi dùi mìn «chuyên viên do đề nghị phe cánh của Trưởng cơ quan, trong lúc đó, biết bao nhiêu bằng tửng là cựu quân nhân bị tái ngũ hồi Mậu thân, từng chiến đấu gian khổ, từng sống chết và kéo lê cuộc đời đói khát hàng 3,4 năm ngoài đơn vị rồi mới được Bộ QP. cho biệt phái, nhưng không có phe cánh, không có tiền hậu thuẫn bây giờ lại phải ra đi 1 lần nữa trong âm ức, bất mãn chông chát. Họ là những con chốt thí đáng tội nghiệp!

Tại sao Bộ QP lại không đặt vấn đề: thăm niên công vụ và linh thân làm việc, hoàn cảnh gia đình để giúp đỡ họ, nếu đã vì nhu cầu chiến trường thì xin hãy ra thông cáo gọi tập thể, đừng bày đặt nọp hành Liên Bộ chỉ tổ nuôi tham nhũng. Đã gọi thì phải gọi hết, không thể chấp nhận tình trạng Bộ này được miễn. Bộ kia không, tháng này đi, tháng kia ở lại.

Hiện nay căn cứ vào quân nhân biệt phái thì có khoảng trên 50 ngàn người, trong số này có 25 ngàn biệt phái cho CSQG và 15 ngàn giáo chức được miễn gọi còn độ ngọt 20 ngàn thì loại CCCC loại chuyên viên tối cần thiết đã lên đến 15 ngàn bố, còn lại khoảng 5 ngàn mong chuộc thành phần khổ rách tươi tã, mớ dít 7 ngày không thú là được chiếu cố tận tình về quân đội.

Với con số 5 ngàn ông này, liệu có đủ để thỏa mãn nhu cầu chiến trường không liệu với trường hợp diễn tả như trên họ có còn tinh thần để phục vụ hay không? Xin nhà nước hãy thương tình, cứu xét tỉ mỉ, trước khi đưa ra quyết định dành cho số phận họ.

Tóm lại, bọn CO. đòi hỏi: mọi công dân đều phải bình đẳng trước pháp luật, sống chết, hưởng thụ phải công bằng hợp lý, không thể chấp nhận bất công thối nát ngời xôm lên luật sinh tồn của con người mãi được. Chúng ta khác chế độ Cộng sản là ở chỗ đó! Hãy dứt khoát, hoặc phải đi trọn «gối» hoặc được ở lại trọn mâm.

Đừng ẨM ở HỘI TỀ NỮA, nản lắm, ông nhà nước!

Sau hết, họ cũng ước mong rằng: Nếu có phải trở về quân đội và dù cho bất công đang xảy ra trước mắt họ, thì Bộ QP và Bộ TTM hãy coi thành phần đau khổ này được về đơn vị gốc để tinh diện. Nghĩ a là đũa nào ở đâu thì nay đến đó để tiếp tục công việc nhà choang xin ơn trên phú hộ họ!

LUC XI

LUẬT NHÂN-QUA

Tuần rồi, đọc tin: «Quan tòa phạt Cựu tổng trưởng Thông Tin Tôn Thất Thiện, 150 ngàn phạt và vì một bài báo mà bị cáo đã viết trên nhật báo «Điện Tín».

Nên biết thêm, Ngài Thất Thiện là cây viết lớn bị tố mẹ, đã hiện ngang đốp giải thưởng Mat Say Say của Phi Luật Tân. Thiết tưởng, thiên hạ đã phiếm loạn quá những nhit về cái màn ông Tổng trưởng Ba tề, đi về giải thưởng tại Ma Ni năm nào.

Cái tin ông bị phạt làm...nhiều nhà báo tức bụng anh ách! Vì Ngài Thất Thiện được mô tả tỏ sự về thành tích «phú lít... văn nghệ». Thừa ấy, Ngài cai trị trên báo chí nước này bằng bàn tay sắt! Ngài cũng đã để lại cho hậu thế nhiều lời lẽ... nặng mùi do Ngài phọt ra khi nổi giận vì bị cho về vườn Răng: «Ta đây giồng Tôn Thất con nhà quan quyền... Chết quí phải trần đây... uớt nhẹp cùng mình, đầu có mấy khi giao du với dân «quên» Ngài Thất Thiện được báo chí Giao Chỉ... nhờ lâu ghê lắm vì Ngài đã dạy rằng: «Bao Việt Nam cầm đến là bản cả tay, vì mực in lem nhem». Lời vàng ngọc còn nhiều nghĩa khác... nhờ Ngài đề ra quá lắm danh ngôn, nên ký giả An Nam «yêu quí» Ngài kinh khủng. Hôm nay đây nhà báo bắt đác đi Thất Thiện bị tòa phạt đúng là luật nhân quả nhân tiền. Xin cầu chúc ký giả Thất Thiện lại có dịp đốp đốp ghé Tổng Trưởng Thông Tin. Chắc hẳn lần này ông sẽ thương làng báo nhiều hơn!

CON ONG NGHĨ GÌ VỀ VỤ TƯỚNG LAM SƠN NĂM ẤP CHÍ HÒA

Trên một báo này, nhóm Con Ong đã hơn một lần, nhắc nhở đến hành động quá cứng rắn và nóng nảy của Tướng Lam Sơn — nhất là từ sau ngày mất chức tư lệnh L.L.Đ.B, để rồi phải bay về đất cao nguyên làm phụ tá ngắt ngư cho Tướng Ngô Dzu.

— Ông càng tỏ ra cháu đời, bất đắc, chí và uống rượu lu bù để nổi nóng như điên như dại, còn nhớ, lần đó chúng tôi viết về vụ đập lính túi bụi bằng ba toong, thậm chí ông tướng có máu Trương Phi này, còn ấu yếm quật cả Tướng Bà, bằng cách nọc cò ra... dết vào đất phu nhân khi Tướng ông nổi giận.

Sau đấy, chúng tôi nhận được thư của bà Lam Sơn — tự giới thiệu là vợ chính thức của ông Tướng — nóng như lửa này — Bà đính chính nguồn tin... bị đánh đòn! Nhà báo đã đăng nguyên vẹn lá thư của bà với nhiều hử ý.

Nói tóm lại chúng tôi rất yêu con người có đậm chất văn nghệ và rất giàu tinh thần thể thao của Ông Phan đình Thứ tư Lam Sơn. Ngược lại chúng tôi rất bất mãn và cực lực phản đối những vụ đập lính, đánh lính như đập gà đánh vịt mà thời kỳ ở Pleiku tướng Lam Sơn đã càng ngày càng quá xá!

Quả nhiên, bài báo Con Ong vừa vung lên chưa đầy 3 tuần lễ sau, thì có tin tướng Lam Sơn nổ súng bắn chết một vệ sĩ, cảnh gác tại tư dinh của ông gần Bộ Tư Lệnh QĐ II.

Vụ này có nhiều nguồn tin trái ngược, dù sự thật, nhà báo đã được nghe vài nhân vật cao cấp hữu quyền tại vùng IT cho biết nhiều chi tiết. Song với kẻ bất hạnh đã vĩnh viễn nằm xuống rồi dù khơi lại cũng chẳng ích gì?

Thực tế, sau này tinh thần Tướng Lam Sơn rất khủng hoảng!

Ông sống trong ray rứt vì cái chết lãng nhách, ông đã gây ra cho người lính dưới quyền ông!

Ngày nay nghe tin ông bị tổng giam vô Ấp Chí Hoà! Chúng tôi cảm thấy buồn ngùi cho đời binh nghiệp của 1 Cấp Tướng có tài lại thuộc loại lão làng thế mà chỉ tại nhước đầm quá nóng này và nhất là cái TẬT RƯỢU đã làm ông bị thân bại danh liệt.

HEPACHAUT
VIÊN BẢO-CHẾ: HADZER

Mức cốt là ARTICHAUT	YẾU GAN, NÓNG GAN
Mức cốt GAN BÒ TUỔI	GẦY ỒM, MẤT NGỦ
SINH-TỔ B12	MỤN Ở MẮT
SINH-TỔ B1	NGŨA MỀ ĐAY
SINH-TỔ B2	THIỆU MÁU
SINH-TỔ B6	LAO-LỰC, TÁO BÓN
SINH-TỔ PP	DƯỞNG THAI
SINH-TỔ D2	MỎI MỆT

TR 731 077/0000 NGÀY 04-06

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp

Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp
VÀ 47 CHI-NHÁNH TRÊN TOÀN-QUỐC

ÁP DỤNG LÃI SUẤT BIỂU TỪ 16-5-1972:

☐ TRƯỞNG-MỤC TIẾT-KIỆM: Không xò số: 17%. Dự xò số lời chính: 13%, lời phụ: 4%.	ĐẶC ĐIỂM CỦA NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG NGHIỆP
☐ TRƯỞNG-MỤC KÝ-NGÂN ĐỊNH-KỶ: 1 tháng: 17%. — 3 tháng: 19%. — 6 tháng: 21%. — 9 tháng: 22%. — 12 tháng: 24%.	— Trả lãi suất CAO như bất cứ một Ngân Hàng nào khác.
☐ LÃI-SUẤT TÍN-DỤNG: Từ 14% đến 26%, tùy theo thời hạn và mục đích.	— Cho vay với lãi suất HẠ HƠN các Ngân Hàng khác để giúp đồng bào các giới phát triển và các ngành Nông, Lâm, Ngư, Mục.

NGÂN HÀNG UY TÍN VÀ BẢO ĐẢM NHẤT

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T.N

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T.N

Sổ đoán trường

□ KÉP ĐỌC ghi

HÒA BÌNH CHO VN ĐÃ CÓ TỪ KHUYA

□ Phái đoàn thương thuyết Annamta và BV rất bảnh; chỉ việc gặt đầu sau khi nghe báo cáo — Khi các đàn anh ta đã có « 4 món ăn chơi », đàn em có quyền ngồi nghỉ, húp tí cháo lấy lại sức — Dân tộc VN phải sớm trở thành một lực lượng mới để có thể đứng chung và đứng vững giữa những thế lực quốc tế đang đổi mới.

Báo chí Anamta trong những ngày gần đây đều có vẻ cố gắng ngóng cổ chờ để nhìn về Hội nghị Ba Lê và những cuộc mật nghị. Tất cả hầu như đều có chung một cái hồi hộp: Có tí dấu hiệu nào để hy vọng hòa bình có thể được tái lập?

Nếu báo chí phản ánh được dư luận quần chúng, thì có nghĩa là dân Anamta đang giống những khán giả xem phim Hít Cốc: Tim đập thình thịch,SHIP thờ muốn đứt: không hiểu có hòa bình không?

Sự hồi hộp đó chính đáng. Duy có điều hơi thừa. Bởi vì hòa bình cho VN, thực sự đã có từ khuya, trên tập kế hoạch của các phe, khỏi cần phải là Mô ha mét, hay Trạng Trình, hay Nốt trờ ra du mát, cũng có thể giải quyết, nâng hòa bình đang đứng trước ọ ở ngoài cửa nhà VN.

Vấn đề chỉ còn là nâng sẽ vào nhà bằng cách nào? Đi kiện? Đi bộ? Phi thân? Vào công trường, Vào công sau, Leo rào, hay trở mái nhà... mà thôi.

Có điều đáng tiếc là cái cung cách mà nâng Hòa Bình sẽ vào lại không do chủ nhà — tức do Anamta — quyết định, mà lại do người ngoài đường định đoạt sao cho lợi nhất cho họ.

Đó chính là lý do giải thích tại sao phái đoàn hòa đàm của Anamta ở Ba Lê rất thanh nhàn, không phải vất vả tranh đấu gay go, không tốn nhiều nước bọt. Cứ việc đọc vài bài dền văn, rồi

nằm nghỉ khỏe, đợi Mỹ báo cáo. Mỹ báo cáo tới đâu, mình chỉ việc OK tới đó, thế là thắng lợi.

Phía BV, cũng chỉ đến thế. Có điều, người CSVN vốn nghe, nói hơi nhiều, bông cò, tốn nước bọt, rút cuộc lại cũng vẫn phải đợi Nga và Tàu báo cáo. Nhưng vì Nga Tàu không trực tiếp ngồi ở bàn hội nghị, nên những báo cáo của họ cho BV thường diễn ra ở chỗ kín từ chỗ kín ra chỗ hở, phải mất một đoạn đường. Do đó, sự OK của BV chậm hơn ta, BV thua ta ở chỗ đó.

Thọ và Thủy, trên đường đi Ba Lê, đã ghé Bắc Kinh và Mạc Tư Khoa.

Tại hai Thủ đô này, chắc hẳn Thọ, Thủy đã được nghe báo cáo đầy đủ, rằng đồng chí phải như thế... như thế... cứ như vậy... như vậy... chiến thắng cuối cùng ắt về ta.

«Ta đây là BV là Nga hay là Tàu, cái đó hạ hồi phân giải.

«Còn nếu đồng chí mà không như thế... như thế... có chết cha đồng chí, lúc đó đưng có kêu là tại số.»

Anamta hay BV đều là nhược tiểu. Mà nước nhược tiểu luôn luôn có cái thắng lợi hơn người, là mọi chuyện đã có kẻ khác làm hộ.

Hòa Bình cho VN — cả Nam lẫn Bắc cũng vậy, đã có người làm hộ. Người VN chỉ cần chắt thêm ít nữa, cho Hòa Bình tăng thêm phần ý nghĩa, thế thôi. Khi Hòa Bình tới, hai bên đều có quyền hãnh diện mà công bố chúng ta đã có nhiều người chết cho Hòa Bình.

Chiến tranh bao giờ cũng chỉ là phương tiện để giải quyết vấn đề kinh tế. Thời đại mà con người chưa văn minh, còn ngu si, người ta áp dụng «chiến tranh tự túc», nghĩa là chấp nhận chiến tranh ngay trên đất mình và bằng người mình.

Khi con người trở nên văn minh, khôn hơn, người ta áp dụng suốt «chiến tranh chợ gạo» từ sáu thế chiến thứ II, một chiến tranh này rất thịnh hành.

Lúc mà các vấn đề kinh tế đã được giải quyết hay đã có được những lối thoát, thì chiến tranh sẽ chấm dứt. Cặp gà chọi đạt được hòa bình.

Các đại cường đã tìm thấy lối thoát cho những vấn đề kinh tế của họ rồi Mỹ, Nga và Trung Cộng

đã có những thỏa hiệp về thương mại. Tương tự đó, những cường quốc hàng nhì cũng đã tìm được con đường giải quyết các vấn đề kinh tế của họ cho ít nhất là ro năm tới.

Tại Âu Châu, Anh Pháp ăn có được vào thị trường TC. Tại Á Châu, Nhật cũng nhầy được vào cả Nga lẫn Hoa lục, ngược lại, Nga và Hoa lục sẽ thêm phương tiện khai thác những tài nguyên thiên nhiên.

Quan trọng hơn cả có lẽ là vấn đề dầu lửa. Người ta đã khám phá ra ở thềm lục địa Á Châu và Tây Bi Lợi Á những mỏ dầu lửa lớn khủng khiếp. Thêm nữa ở giữa Đài Loan và Nhật chứa 1 trong những mỏ dầu lửa lớn nhất thế giới. Không thua gì vùng vịnh Ba Tư.

Nhật và Mỹ có nhu cầu lớn về dầu lửa, Nga và Trung Cộng muốn làm chủ bán ra. Bấy giờ họ đã thỏa thuận được với nhau. Mọi dạng bán mặt hàng mua. Riêng Mỹ đóng thêm vai trò cung cấp kỹ thuật và phương tiện khai thác.

Các đàn anh có món « ăn chơi » cả rồi. Đàn em có quyền ngồi nghỉ xả hơi, húp tí cháo lấy lại sức.

Hòa Bình cho VN chắc có rồi là như vậy.

Còn lại, ngay từ bây giờ, là vấn đề « đi bộ » của những người Anamta, tức là người VN trước kia. Tinh ngũ chưa? Đưng đi vi xáp hàng lại ní nhau được chưa?

Và những người lãnh tụ miền Bắc, có cái nời cái món «thuốc phiện giải phóng», róc hết, tự giải phóng mình khỏi những giới điều sai lý. Từ đó, gắng xây dựng lại miền Bắc, rồi cùng với miền Nam, tìm ngay một phương thức đoàn kết dân tộc trước đã.

Đã có sẵn kinh nghiệm của Đức và Triều Tiên, hai miền Nam Bắc Việt Nam có lẽ không cần phải chờ một thời gian dài tới 20 năm.

Mọi nút rạn không thể hàn gắn giữa TC và NS phải là một búi học xích đang và quý búi để những lãnh tụ BV sớm hiểu rằng ý thức hệ đã hết quan trọng, và dân tộc Việt Nam phải sớm trở thành một lực lượng mới, ngõ hầu có thể đứng chung và đứng vững giữa những thế lực quốc tế đang đổi mới.

ÔNG TIẾT KIỂM KÊU OAN?

HỎI: Ông Trưởng tiết kiểm vừa mới gửi thư lên Tổng thống để kêu oan, vì ông tự cho mình không hề biết dớp bạc ra sao. Quý vị thử nhận định xem ông ta oan hay ứng?

CHẠY LÀNG: Vâng, oan còn hơn nỗi oan của Thị Mầu đây quý bạn ạ! Tội nghiệp cho ông ta và công ty chỉ biết «vờ» chứ đâu có biết dớp bạc?

Nếu dớp thì còn ta và ta rí rả, chứ đảng này vờ nên mấy tí bạc mới đi đong lẹ thế chớ!

ĂN BÀN: Không, ông ta oan thật. Tại công việc điều tra được giao cho một ông Trưởng sách mới ra nông nổi, chứ nếu thử giao cho một tổ chức gồm toàn những người bản xem tội trạng của ông ta sẽ được bạch hóa mấy hồi?

XÔI THỊT: Còn oan cái nỗi gì? Đã có gan ăn cắp thì phải có gan chịu đòn, đừng có than. Mỉ lị ông ta được ngồi mát ăn bát vàng lâu quá rồi, đã đến lúc ông ta nên xê ra cho người khác nhào vô kiểm chác với chứ!

RÉT: Lẽ ra thì ông Trưởng tiết kiểm có thể được coi như oan. Nhưng tại ông có hai tay tổ quân sự quật mọ là Nguyễn Hữu Lượng, Đỗ Tùng, nên xét kỹ ra lại chẳng oan chút nào.

BAN GIÁM KHẢO: Cả 4 toán đều có lý, mỗi toán 1 điểm.

XẾ ĐẠP THAY XẾ HỘP?

HỎI: Một đảng Cái Bang vừa mới lên tiếng kêu gọi các ông lớn nên đi xế đạp thay xế hộp. Quý vị thấy lời kêu gọi này có giống ai chăng?

CHẠY LÀNG: Được lắm chứ! Dân Anam mà chịu khó đạp xế, thì nước Cờ Huế mỗi năm cũng đỡ phải chi một số lớn đó là để nhập xăng xế hộp. Đều đó ông Hoàng Sĩ sà nút đã thực hiện từ khuya, bị giờ dân Anam mới đuổi theo, e có hơi trễ, nhưng thà trễ còn hơn không.

ĂN BÀN: Đảng Cái Bang đó thật chẳng giống ai, thời buổi này nếu có chịu mật dầy mạy dạn ra làm quan làm cách, chẳng qua chỉ cốt có tu bin, vì la

đề lấy le. Thế mà ông ta lại rủ rê bà con đi xế đạp, thì còn đưng đếch nào thêm làm Lớn cho nó mất thứ đi!

XÔI THỊT: Đồng ý với Toán Ăn Bàn. Và xin thêm rằng kêu gọi kiểu đó thì cứ gọi là đến Tết Ma Rốc cũng chẳng ai ngu dại gì nghe theo. Nghe theo đề bị mang tiếng là theo đuổi Cộng Sản à?

RÉT: Tân thành ý kiến của các Toán Ăn Bàn và Xôi Thịt xin nhấn mạnh thêm: chúng ta chiến đấu cốt để cho mọi người tiến tới có xe hơi nhà lầu, nếu bị giờ lại rủ nhau đạp xế, chẳng hóa ra cách mạng thật lù sao?

BAN GIÁM KHẢO: Ba toán ĂN BÀN, XÔI THỊT, RÉT rất vững lập trường, mỗi toán 1 điểm rưỡi!

KHỨA LÃO XIN BÓI CHO ĐẠI ĐỂ?

HỎI: Có tin nói một Đấng Khứ Lão Anamta vừa qua đã mò sang xứ Cờ Huế để xin được «bói nhảm» cho Nít Đại Để một quẻ, chẳng may lại bị Nít Đại Để từ chối không tiếp. Vậy thì hành động của Khứ Lão đó đáng khen hay đáng chê?

CHẠY LÀNG: Đáng chê chứ khen vào cái khổ nào. Đưng đưng là một Khứ Lão Anam mà lại đề cho Nít Đại Để đóng cửa rút cầu không chịu cho vô năng để thì thật là cả một sự nhục nhã.

ĂN BÀN: Làm gì đến nỗi phải cho là nhục nhã? Còn nhiều người ra gì hơn mà còn chưa được phép vô Bạch ốc hưởng hồ ông ta chỉ là một Khứ Lão Anam, thôi thì cứ cho là bị hụt mất một áp phe đi, hụt áp phe này ta lại bầy áp phe khác mấy hồi.

XÔI THỊT: Không những không đáng chê mà còn đáng khen là khác. Bởi vì khi nhìn qua bên đó để làm một phát nạng bi. Khứ Lão nhà ta đã biểu lộ một tinh thần yêu nước vô biên có khi còn hơn cả Kinh Kha sang Tần nữa ấy chứ lị.

RÉT: Phải quá, Khứ Lão « bói nhảm » làm hư bết hư đưng hết tron hết troi! Vì vụ này, tất cả các Khứ Lão, Cái Bang đều bị hạn chế xuất ngoại, cuộc đời còn gì lý thú nữa?

BAN GIÁM KHẢO: Vấn chỉ có 2 toán ĂN BÀN và XÔI THỊT là thấu đáo lập trường « cuổ ra », mỗi toán 2 điểm rưỡi.

KẾ HOẠCH GIẾT BẢO?

HỎI: Đồ quý vị biết: Trong tất cả các kế hoạch giết bảo hiện tại, kế hoạch nào được coi là ăn tiền nhất?

CHẠY LÀNG: Cứ việc tăng giá giấy mỗi lên, tăng đến khi nào mỗi tờ nhật báo phải bán hai ba trăm đồng mới đủ tiền giấy, người đi mua sứt ruột cóc dím đọc báo nữa, thế là báo nào cũng zầm củi đèo!

ĂN BÀN: Tăng giá giấy cũng hay, nhưng không khoái bằng tịch thu dài dài. Minh tịch thu 1 nhưng ăn chia với các sạp báo ký báo 10, tự khắc báo nào rồi cũng xấp tiệm.

XÔI THỊT: Làm như 2 toán trên chỉ tờ lằng nhằng lâu lắc. Chỉ bằng bắt tất cả các báo phải ký quỹ 25 tờ, nếu không thì a lẹ phọc mà bu tích. Các chủ báo ở đây làm gì có mấy tay có đủ 25 tờ để ký quỹ, mà giả tí có đi nữa, họ còn lo đủ 1 vào áp phe khác chứ ai ngu gì để năm chết một chỗ? Thế là báo Saigon sẽ biến mất sạch một cách dễ dàng.

RÉT: Ấy chết, kế hoạch gì cũng phải vừa vừa thôi, kéo hết 6 tháng là một lần đầy! tốt hơn cứ nên cho bán ra thật nhiều, để họ tự đạp lên nhau mà chết, còn mình thì được tiếng là rộng rãi, tự do.

BAN GIÁM KHẢO: Kế hoạch của Xôi Thịt có vẻ mĩ lệ, và lại nhiều tính cách năng bi, 5 điểm.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

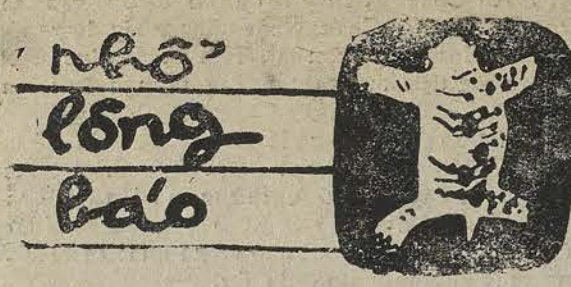
VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

NÓI LÃO MÀ CHƠI

• Ta Râu Xồm

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
 Dàn dưa lất phất hạt mưa rơi
 Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
 Thơ thần nghe ma kể mấy lời.

VƯƠNG SĨ TRINH

TIN CUỐI: Nguyên binh bộ thượng thư đầu tóc trắng phều, tay khư khư ôm đồng bạc vẩy máu, chung quanh có đám tay bộ hạ mắt la mây lém. Chợt một luồng quái phong hút bụng chột cồng tư đình mang theo manh giấy kim nhũ viết chữ ngoằn ngoèo in hệt vết trườn của loài rắn độc. Người thượng thư hô bầy thủ túc lượm lên coi, chỉ thấy đúng một đồng:
 — «Tham thực cực thân»

CÒN CHỜ GÌ ?

Tin nước ngoài còn cho hay ông nghị sĩ Scott thuộc Thượng Viện Hồng Mao đã quyết định gửi hồ sơ tới ông chủ tịch giải Nobel tiến cử đại đế Nixon tranh giải Nobel hòa bình vào cuối năm nay. Quốc hội Na Uy, sau khi được bản tiếng về đề nghị rất xây dựng của một nhân vật lập pháp đối với một nhân vật hành pháp n rờ: Mỹ, đã bối rối vì xúc động không ít. Lý do của sự bối rối này là gì, CO xin miễn phẩm bình mà chỉ xin được hầu bà con cô bác về lòng yêu nước hết ga nơi ông nghị Scott đồng thời kêu gọi các đại diện dân cử thuộc lưỡng viện Giao Chỉ hãy biết noi gương ông.

Nước Mỹ không trong tình trạng chiến tranh như nước ta. Lại dân chủ hết tốc lực thế mà nghị sĩ nước Mỹ không cần phải chờ ông Nixon kêu gọi tư, hành, lập pháp phải là một đề đương kim tổng thống Hoa Kỳ dễ dàng trong mọi chương trình, kế hoạch. Cái sự tự động đứng sau lưng hành pháp của ông nghị Scott đã đương nhiên được mặc một tấm áo gấm lông lánh, đã đương nhiên vượt lên trên hết thảy đề... không còn chữ nào tương xứng tuyên công ông. Mấy ngài Nghị, ngài Dân của cái gọi là đối lập xử ta hãy mạnh dạn nhìn ông Scott đề bắt chước. Đừng chờ phải được kêu gọi, thúc giục kỳ lắm.

Giải Nobel hòa bình năm nay có nhẽ sẽ nhiều hào hứng nếu lục địa tiến cử Mao Xết Xing và liên bang Xô Viết chỉ định đồng chí Behevnev cùng tranh với Dick Nixon. Cả ba tay đó vật thượng thặng này lên đài xem thật đã, hơn hẳn những anh bị thịt chơi trò Wrestling cùi. Nhược bằng chỉ một mình Nixon múa may quay cuồng thì giải thưởng chắc chắn sẽ rơi vào tay ông, vì bỏ ai dám chống? Tái đắc cử, đoạt giải Nobel hòa bình, mà phát đến thế là tốt cùng. Sau khi mọi chuyện ngã ngũ, Níc đại đế mới với ông nghị Scott tới trả ơn một chức gì khá bự đó trong chính phủ, Có đi có lại mới toại lòng nhau mà. Duy có điều Con Ong hơi sốt là chả hiểu hiến pháp cổ lỗ sĩ của Hoa Kỳ có điều khoản nào cho phép đại diện dân cử được tham chính hay không? Dù là tham chính cái kiểu đến ơn.

COI BÓI

Sau khi tướng Hiếu lên máy điện thị khai tùm lum vụ Quý Tiên Máu chiến sĩ thi đột nhiên một thiếu số hành nghề có batăng đã thu vào những sở hụi khá lớn. Đó là mấy chuyên viên sờ mu rùa đoán vận mạng.

Chả là các trụ đình lưu đến những tỷ bạc máu, nước mắt linh được nêu tên trên phong thần đài đã rủ nhau tới gõ cửa mấy ông thầy bói để nhờ xú quẻ xem cuộc đời có bị oong poong phi nan nơi pháp trường cát hay không? Tiền lì xì cho thánh bắt kê nhiều ít, Có ông bà quá cần thận sau khi

bạc một cách vô ý thức. Hành vi siêu việt của những vị Cứu thế không thể lấy ý kiến của thế gian mà bàn giải. Nếu nói những chuyện không đầu vọng ngữ thì sẽ phải gánh lấy hậu quả đau khổ khó lường theo luật luân hồi quả báo vậy.

Trong khuôn khổ bài đình chính ngăn trên báo, không thể trình bày uầy đủ về mọi mặt Giáo lý cao siêu đến độ bất khả tư nghì của Chánh Pháp Phật Đạo Nhất Thừa đang thi hành. Kính mời bất cứ vị nào muốn tìm hiểu đường dẫn hầu tu giải thoát ngay hiện kiếp, đọc tài liệu hay đối thoại trực tiếp, chúng tôi rất hoan hi.

Ban Hành Đạo
PHẬT HỘI PHÁP HOA VIỆT NAM

duyet qua hàng quân bói toán Saigon, Chợ Nhớn đã lá xé lên tuốt Quang Trung, Hồ Mên, Bà Điem tìm quan thái béc, miễn có người mách nước là coi hay, coi trúng.

Thầy bói nào cũng đều được đặt một câu hỏi giống nhau. Đó là, có bao giờ thầy bói nhầm không? Và ngược lại thân chủ được giá nhờ: rằng nếu bói nhầm thì «bói bù» lại mấy hồi?

Ồi, những kẻ chuyên làm chuyện ác khi gặp những cú rờ ve đã chẳng có gan chịu đứng lại phải đi nhờ thầy đồng, bà cốt, bói toán thì còn khuya thánh mỵ phù hộ. Nếu quả thực là thánh cố, mắt,

Riêng cái ông tự tử hụt mà tuần trước CO có đề cập tới, thì sau khi coi bói, đã thời thời hân hoan vì nghe phin rằng: « Năm xung, tháng hạn, bị kêu thiệt thị phi chứ không nguy đến tính mạng. Cứ yên chí lộn đi, chuyện rồi ra đâu cũng đó mà.»

TỘI NGHIỆP TUỔI THƠ

Vụ thi vào lớp Năm (tức lớp I) trường nhà nước vào tuần qua đã có nhiều chuyện ỉa nước mắt thủy chung chỉ thương cho bầy trẻ nhỏ. Trước giờ nhập trường dự thi, các bà mẹ, những người chị đã bị 1 bọn bắt lương tót ga bán đề thi giải sẵn với giá 30 ngàn bạc Đông Dương. Tội nghiệp. Bọn bán bị cứ nghĩ lủ trẻ lên 5, lên 7 cũng có đủ sức thu nhận những bài giải sẵn nên đã rao hàng một cách đương nhiên. Ấy thế mà cũng khối người bỏ tiền ra mua đấy. Bán bài giải chưa huê dạng bằng dịch vụ bán ghế đầu. Người ta được rí tai Hai Trăm Ngàn một chỗ, dù là bài bỏ trắng.

Từ lâu, chuyện thi cử ở nước ta đã bị tai tiếng thị phi hơi nhiều. Chả thế, hồi đương kim Phó Tổng Thống, còn là Tề Tướng, đã phán nhẹ vụ thi Tú Tài năm xưa là cuộc thi « đi diêm ». Ôi chao, nơi cửa Khổng, sân Trình mà lại có cái chuyện trên bực trong đầu độ nữa sao?

Xuyên qua vụ bán đề thi giải sẵn vào lớp năm trường nhà nước vừa qua, Con Ong xin hỏi các giới chức phụ trách rằng vì rằng đề bài lại bị khai tróc giờ chính thức như rứa? Ai là người chịu trách nhiệm? Cả hai chuyện bán ghế đầu Hai trăm xấp nữa. Ngò Thượng Thư từ lâu được tiếng là ghét tham nhũng như ghét kẻ thù thù trông xuống cái coi sao cho được.

Cứ nghĩ lúc lủ về ranh mới nứt mắt đứng thíp thờ dưới tà áo mẹ nhìn bọn người l' n chơi trò mua bán chữ nghĩa mà thấy thốn tới con trẻ. Làm gì mà trong đầu óc chúng chẳng nảy ra một sự trả thù đời khi công thành danh toại. Trả thù bằng sự tham nhũng chẳng hạn.

SẮP CÓ CHÁNH ĐẢNG DÙI CUI MỚI?

Mấy hôm nay, tin ngoài hành lang xầm xì khá hưng chuyện ông Đệ X'p chánh được nâng lên làm một chức gì nhớn lắm và người về ngự tại đại lộ Võ Tánh cũng không xa lạ gì với bà con cô bác. Đó là quan năm Lê Văn Tư, đương kim Tư Lệnh Sư Đoàn 25, nguyên Tổng Đốc Gia Định và Long An. Ông năm Tư cũng thuộc loại chịu chơi, nay được đề cử làm chánh đảng Dũi Cui cũng là điều đáng mừng.

Gi thì gì, Con Ong xin nói nhỏ, nếu ông Năm Tư làm lớn thiệt nên rí tai anh em Đệ Xếp hãy bỏ qua những vụ hốt báo đi. Nếu có lệnh thì cũng qua loa rơ mắng cho phải phép. Mãn thật tình, thật tay kỷ lắm. Dân chịu chơi mà.

Ngoài ra, Đại tá Lê Khánh Tinh Trường cũng sắp về nhận chức đầu Tỉnh Vinh Long thay thế quan Năm Dương hiểu Nghĩa quan Năm này đi mô CO: chưa được hết.

Tin thay đổi này Con Ong loan với những đề đặt thường lệ. Đứng thì hay, nhược bằng không thì... huê!

Chúc

Thân Chúc thợ viết:
LÊ ĐÌNH THÔNG
 và
TRẦN THỊ BÍCH LIÊN
 Sống trọn 3 vạn 9 ngàn ngày hạnh phúc.
 Chủ Nhiệm
 và toàn nhóm Thơ viết Con Ong

CÓ NGÀI HAY KHÔNG ?

TLS— Chúng tôi vừa nhận được bài đình chính sau đây của Hội Phật Học Pháp Hoa VN, xin được đăng tải nguyên văn để rộng đường dư luận:

Nói rằng Giáo Chủ Pháp Hoa có « ngài nói » là một sự hiểu lầm, nếu không phải là cố ý xuyên tạc, vu khống.

Sự thật, Phật Hội Pháp Hoa Việt Nam có tài liệu học tập, có chương trình sinh hoạt và thi hành Tứ nghiệp, Lục độ, Vạn hạnh. Chủ trương của Hội là tu hành nhằm giải thoát khổ đau sinh tử ngay trong hiện kiếp.

Muốn hiểu rõ hơn, xin mời quý vị xem tài-liệu tại Văn-phòng Nghị-luật Hội Thượng 212/37 Nguyễn huỳnh-Đức Phú-nhuận. Làm gì có «ngài» trong những dòng chữ. Người nghe hay đọc bài giảng mà tin theo, là vì họ tìm thấy trong đó phương thuốc giải khổ giúp họ tự giải-thoát khỏi kiếp luân-hồi ê-chê trong ba cõi sáu đường.

Đạo giáo nhiệm màu, huyền bí không thể bàn

PHÁT GIÁC BÍ MẬT VỀ CÁC PHEP LA ĐÓP BẠC TỈ

TIN... ĐỘC

Tướng Cao văn Viên báo động:

Bắc-Việt sẽ tung phi cơ THAM CHIẾN TẠI MIỀN NAM

► Đạo binh Lá Đa được thành lập tại Hà-Nội.

Trong dịp đại tướng Cao văn Viên đến bộ TTM chủ tọa buổi lễ phát thưởng cho các đơn vị xuất sắc trong kỳ phát động Chiến dịch tổng phản công của QLVNCH nhà báo đã được ông cho

biết, trong cuộc thư hùng sắp tới, Bắc Việt có thể sẽ tung lực lượng không quân của Hà Nội để tham chiến sinh tử với chiến sĩ Miền Nam tự do.

Đại tướng Viên giải thích: "rút kinh nghiệm trong các trận đánh khốc liệt tại Quảng Trị, Bắc Việt chắc chắn sẽ phải sử dụng phi cơ để yểm trợ cho các lực lượng bộ binh và chiến xa của chúng."

Được biết, hiện quân ta luôn sẵn sàng ăn thua đủ, bằng đội quân phòng không rất hùng hậu và nhất là các anh hùng phi công Miền Nam đang nóng lòng đánh nhau trên trời với Mig của Hà Nội!

Mặt khác, tin sau cùng cho biết, Bắc Việt đã thành lập một đại binh gồm toàn Lá Đa, cũng nên biết số phụ nữ này có chồng vô Nam — mãi chẳng thấy về — do đó, các nàng đã đòi vô Nam, để

hy vọng gặp chàng. Hãy chờ xem các tay nữ binh BV trở tài đánh đấm tại Miền Nam.

CON ONG LƯU Ý QUAN NĂM LY BÁ PHẨM ĐỪNG ĐỂ CHUYÊN BÉ XE RA TO

Trong 3 ngày liền tại Nha Thành đã xảy ra vụ thanh toán đấm máu, nghĩa là đấm đấm, đập đập, giữa hai phe: Xích lô đạp và Honda ôm! Đã có cả chục người gục ngã, máu đã đổ tùm lùm, và xem chừng hận thù vẫn còn âm-ỉ nếu ông Đầu tinh chủ-quan coi thường e rồi... Nha Thành sẽ biến thành chiến trường đầy bù-loong và gậy sắt.

GÀ QUÈ ĂN QUẢN CỐI XAY.

Con Ong, từ địa phương điện về cho biết: "Vụ này rất phức tạp và linh tinh, vì phe bên nào cũng có lý."

Số là, tại Nha Trang, trước đây vẫn có lối 100 xích lô đạp hành nghề. Trong số công nhân, cũng có cả thành phần phe bình loại nhẹ, giải ngũ về nhà làm cái xe đạp kiếm cơm qua ngày.

Gần đây đột nhiên, ở thị xã này xuất hiện lối 60 chiếc Honda, có đặc điểm về trước sơn xanh, về sau sơn trắng nhạt—ra về dấu hiệu Honda—điều đáng lưu ý nhất là những kẻ lái Honda ôm lại mang danh xưng là Hội đoàn thuộc phe bình quá phụ. Họ hành nghề để nuôi cô nhi tử sĩ. Đứng là quan quân vẫn chỉ là chuyện gà què ăn quản cối xay.

TRẬN ÁC CHIẾN BÙNG NỔ

Thế là, vì quyền lợi về phần xích lô đạp, thấy nổi cơn mình bị đe dọa, bên phân đối, viện lẽ họ hợp pháp vì có đồng thuế cho nhà nước đóng hoàng. Và lại trong số công nhân cũng có phe bình như ai?

Mặc dù, nói đến xích lô đạp Nha Trang, quả là chuyện tiêu lâm, vì bạn gặp họ—đa số, đều non choẹt, tuổi 14, 15 trông oát con, đầy mặt sứa. Bởi đời sống khó khăn, ông bố đập vài giờ, lại chuyển qua thăng con... cho đỡ phí thời giờ. Nhờ vậy, khách khứa được các chú đạp xe lôi đi... ầu yếm nhiều pha, bằng trò ảo thuật lật đờ xe, hết khách đi lộn tưng phèo — trong số đó nhà báo cũng là nạn nhân bị mời đón bực đường" và té nhào đôi ba phen.

Nhắc lại, màn mâu thuẫn xảy ra ở Kiên cáo lòng thông. Uất ức tràn lan. Rút cục, si và nhau đá... bằng mõm, phe Honda ôm bên đối thoại bằng thương căng thẳng hạ cẳng tay, liên tiếp 3 ngày từ 23 đến 26, dân chúng thất kinh, vì quân xung kích phe Honda ôm—đeo nhau cặp ba có Vẽ trang xích sắt—họ vừa chạm trán với phe xích lô đạp là tung xích sắt tấn công tới bởi hoa lá. Phe xích lô phản ứng, thế là mặt trận dần ra... lan tràn, đánh đấm hết sức tàn ác, tưởng như Quốc Cộng Từ thù vậy đó.

Nhà báo đã đi sâu vào cả hai bên, thấy phe nào cũng vì manh áo chén cơm nên... rất khó phán xét. Chỉ có Ông Nhà Nước là phải gánh trách nhiệm. Lưu ý Quan 5 Lý bá Phèo

tại những công trường

□ CÀ ĐỒNG HỒ SƠ "TỐ KHÓ", NHỮNG TAY TỐ "MƯỢN ĐÀU HEO NẤU CHÁO", CHUYÊN ĐỪNG LO THẦU XÂY CÁT-CÔNG TRƯỜNG ĐỂ THÀNH TỈ PHÚ.

□ SÁP CỐ MÀN HẠ BỆ NHAU TÀN SÁT. ĐUA TỶ CỤ PHỐ HƯƠNG...

Đặc biệt của đpvc CO

Trong giới nhà thầu xây cất, hiện đang xôn xao bàn tán, vì có mấy tay tở đại ma giáo, chuyên mượn đầu heo nấu cháo, làm áp phe mồm nổi nhận thầu xây cất công trường, rồi lại chuyên nhượng cho các tay thầu nhà nghề — để bắt tiền đầu — Nghe qua, các dịch vụ công

trường, không ai ngờ, bọn ma giáo chỉ một sớm một chiều, là đốp bạc tỉ — nhờ có liên lạc ăn chửi với giới hữu quyền.

Hiện nay nội bộ bọn làm giàu bằng các dịch vụ xây công trường đang vực hặc tranh ăn với nhau. Trong đó, có nhiều nguồn tin cho biết, hiện đã có đủ hồ sơ phanh phui các trò ảo thuật, gian lận, xảy ra tại các công trường tên tuổi, như cư xá Thanh Đa, cư xá phế binh Thủ Đức xã Phước Long, công trường Rạch Ông và công việc tái thiết bệnh viện Chợ Rẫy với 10 tỉ bạc do Nhật Bản đài thọ.

Được biết, bọn ma-giáo có 1001 chương lược để chạy chọt, với nhiều thủ-đoạn vô cùng táo-bạo. Hiện có một tên đại ma đầu đã đạo diễn cho một giới chực Cao cấp có liên hệ với Nhật Bản, để nhân vật này ngửi với một "nàng rồi... la lối om xòm, là phá trình người thôn nữ.

Kể bị mắc bẫy đã phải viết giấy cam kết và phải về công làm tay sai cho đại công ty ma đầu đang thao túng công việc xây cất bệnh viện Chợ Rẫy.

Cần ghi thêm, sự bóc lột của bọn ma giáo đã không từ nan, kể cả thành phần công nhân cũng bị nội bọn ăn chặn tiền đầu.

C.O sẽ theo dõi, những bí-mật khi tập hồ sơ vi đại đã được khai ra, về các phép lạ đã bao quanh cư xá Thanh Đa, công trường Rạch Ông làng phế binh Thủ Đức (Xã Phước Long) Và nhà thương Chợ Rẫy.

Con Ong bay đi tìm hạm hạ tầng

Trước khó khăn, hiện tình của làng báo Annamta, các thợ viết trong lò Con Ong, tuân hành chỉ thị của chủ tiệm Minh Võ, sẽ đi một vòng các tỉnh vùng 2, để chỉ khai thác về các đề tài "Thăm nghèo hỏi khó", giúp đỡ bảo trợ cho bé bỏng và chỉ nhằm đánh Ham phá hội hạ tầng cơ sở nông thôn. Một chiến dịch lớn sẽ mở màn. Đồng bào nhớ chờ đợi Con Ong, trong những ngày tới. Cũng dịp này chúng tôi sẽ liên lạc với các bạn 4 phương để xúc tiến khẩn cấp chương trình tổ chức văn phòng đại diện Con Ong.

NHÂN TIN RIÊNG: Đã nhận được thư của Trần Văn Thắng, Nha Trang sẽ có thư sau.

DÂN SÈ-GHÈNH sẽ được ăn phở... nghèo

Hồi cuối tháng rồi, báo chí sè ghènh loan tin âm ỉ Trường Đua Phú Thọ sẽ được mở cửa vào ngày 2.7. Tin này làm xôn xao giới chủ nghèo cũng như giới tuyệt phích. Nhưng đến ngày 2.7, Trường Đua Phú Thọ vẫn cửa đóng then cài, trước sau nào thấy bóng người... đi nhien là làm chó gì ra có bóng nghèo đua.

Thì ra tin trên chỉ là tin vịt có do giới chủ Trường đua tung ra để cho các chủ nghèo tưởng bở, rằng nai lưng đi cắt cỏ về nuôi nghèo thêm ít tháng.

Nhưng đến hôm nay thế giới chủ nghèo mệt quá rồi, hết tiền đóng thuế cho nghèo, mà cũng chẳng còn hơi sức đâu đi cắt cỏ nữa!

Đời vậy Dân biểu BS Nguyễn Ngọc Dãy mà lố chủ nghèo đang bán

bản tính hùn hạp mở tiệm phở, và cứ mỗi ngày lại lén lút một con Thần Mã để cho bà con xơi.

Dân Sè ghènh lâu nay chỉ được đớp có phở bò, phở gà, bị giới được xơi đến món phở ngựa nữa mới thật là tuyệt cú voi!

Mà mấy ông chủ ngựa có mở tiệm phở nên nhớ danh độc quyền cái món "mã gín" cho anh em Con Ong thường thức nghê! Anh em sẽ lắng xè gờ ra tuyệt cho phở ngựa được các độc giả tới đớp tới ngày sáng đêm, mấy ông chủ ngựa sẽ còn phát tài hơn là làm đợ trên Trường Đua nữa kia!

Xin tha cho gia đình tôi

Ngày hôm qua, Thiếu Tá không quân phế binh Nguyễn quý An đã tâm sự với một số anh em ký giả từng đi bay với ông trước đây để làm phóng sự chiến trường về một nguồn tin bết bết danh dự gia đình ông.

Được biết, một phóng viên của một hãng tin nọ đã loan một bản tin động trời là Đại Tá sư đoàn trưởng sư đoàn 1 không quân đã cướp vợ của Thiếu Tá An. Trong khi đó, ông An đã cực lực phủ nhận nguồn tin này và theo ông An thì có một nhóm người trong bóng tối đã cố tình bôi bết danh dự gia đình ông.

Tại sao người ta không bao dung cho gia đình một vị thiếu tá đã hy sinh cả 2 bàn tay cho tổ quốc. Tại sao người ta cố tình dựng đứng một câu chuyện để chà đạp danh dự cả một gia đình. Khi gặp anh em ký giả, Thiếu Tá An đã kết thúc những lời tâm sự: "xin tha cho gia đình tôi."

TẠM NGỪNG THI HÀNH

Quy chế Báo Chí

□ Kể từ nay, mọi vi phạm về viết lách, đều bị ra Tòa Án Mật Trận xét xử

SAIGON — Làng báo vừa nhận được tin nghe rất du dương rằng: Nhà nước đã ban hành lệnh "tạm ngưng thi hành quy chế báo chí". Kể từ ngày có lệnh này, mọi sự vi phạm của bọn thợ viết đều đưa tuổ' luật ra tòa án mật trận xét xử—theo thủ tục khẩn cấp—

Giờ sao người ta có một dịp để thử thách... những người làm báo chuyên nghiệp.

Có khó khăn mới... để ra nhân tài. Cứ rặng mà viết cho... khỏi ra tòa. Con Ong là tờ báo ra mạo hiểm, nhất, xin cầu chúc cho làng ta 3 chú Đại Bình An!

Buổi lễ tiếp nhận tặng phẩm đã tổ chức tại BCH Liên đoàn BC Dù 81

Sau ngày Tổng Cục CTCT, phát động chiến dịch "đề đầu chiến-sĩ". CON-ONG đã gởi tay xiết chặt ân tình với những người hùng vô danh, thuộc đơn vị Biệt-Cách Dù 81.

Liên sau ngày kết nghĩa Anh em giữa CON-ONG và 81 Dù, nhà báo đã được Ông chủ tịch U.B yểm trợ Tiền Tuyến Phòng Thương Mại và các CTKNG sốt sắng gởi tặng 2 triệu tiền mặt, nghiệp đoàn kỹ nghệ V.T.V.N tặng 1 Ti-Vi và 3 máy thu thanh, sau cùng là hàng giầy Ba-La, tặng 360 đôi giầy thông dụng.

Mặc dù trong thời gian quá ngắn ngủi mà kết quả đã được như trên, CON-ONG vô cùng cảm động — và, ngày 24.7.72, một phái đoàn CON-ONG gồm đồng đủ các đại diện đã đóng góp tặng phẩm, đã tới bộ chỉ huy BC Dù 81, để tổ chức Lễ trao tặng trong vòng thân mật, đầy vẻ chân tình triu mến. Buổi lễ đã kết thúc rất vui vẻ... Người ta chỉ nói rất ít, mà chỉ nhìn nhau trong khốc mắt ướt đẫm tâm-tình.

Ngay sau khi rời Bộ Chỉ Huy B.C 81, phái đoàn đã ghé thăm Trường Quân Vận Q.L.V.N.C.H. Tại đây phái đoàn đã được Đại Tá Chỉ huy Trường tiếp đón ân cần và trình bày trước phái đoàn về những sinh hoạt hàng ngày của binh sĩ khóa sinh.

Ông Trần Đức Ước, tổng thư ký Phòng Thương Mại và C.T.K.N.G thay mặt cho phái đoàn nhờ Đại tá Chỉ huy Trường chuyển lời thăm hỏi và cầu chúc mọi sự tốt lành; đến các binh sĩ thuộc đơn vị.

Trước khi rời Trường Quân Vận, Nhà mạnh thường quân NGUYỄN THÀNH NAM Chủ tịch H.Đ.Q.T Kiểm Tổng Giám Đốc V.N. NATIONAL với tư cách cá nhân đã tặng cho Trường 1 máy Radio Phono để trang bị cho Câu Lạc Bộ và 50.000đ tiền mặt để xúng vào quỹ Xã Hội Trường Quân Vận.

Tiền và tặng vật, CO đã nhờ Ô. Nguyễn thanh Hoàng chủ nhiệm tuần báo V.N.T.P. đỡ đầu cho Trường Quân Vận chuyển giao.

Nửa đùa nửa thật

♦ CỬ SỰ SỪNG

NỀN AN CƯỚP NGÀY MỘT TỐI TÂN

Theo mục tin đô thành của các báo thì, trưa 22-7 bà Hồ Ngọc Anh ngụ ở đường Chi Lăng Gia Định lái chiếc xe Mazda từ Saigon vừa về đến trước cửa nhà, bị 4 thanh niên đi trên hai chiếc Honda, dùng súng Colt uy hiếp bà rồi kéo tay trái của bà ra khỏi xe, và dùng kim cắt chiếc cà rá hột xoàn 7 ly rưỡi trị giá 700.000đ.

Bọn chúng tẩu thoát ngay giữa lúc bà Anh đang bàng hoàng ngạc nhiên. Sau khi tỉnh lại, bà đưa tay lên xem vì lúc này bà cho rằng bọn chúng đã chặt đứt ngón tay của bà để cướp chiếc cà rá. Nhưng phúc bất mơi đời, khi xem xét lại thì thấy ngón tay chỉ bị xây xát mà thôi.

Cướp giật như thế được mô tả như là đã có một sự tiến bộ trông thấy.

Tuy nhiên so mĩ vụ diễn toả dưới đây thì không tiến bộ bằng và cũng không khôi hài bằng.

Nạn nhân là vợ một viên chức phục vụ tại đài phát thanh Saigon. Chồng bà ta là mông sứ Võ Hồng Chí được biệt phái sang Tây từ năm 1969 và ở miết bên từ đó đến nay.

Bữa đó bà Chí có việc phải đi ra chợ Saigon. Lúc xế trưa về chiều, bà đi xe xích lô từ nhà người quen trở về nhà ở đường Cách Mạng. Khi vừa bước xuống xe thì có 1 bọn đầu trâu mặt quỷ sừ nhào tới đưa giật bóp, đưa rút chó lửa ra dọa bắt bà Chí phải tháo giày chuyền và cà rá ra nộp cho chúng.

Nạn nhân hồn bất phụ thể, tuy vậy vườn còn đủ sáng suốt và bình tĩnh để thay vì lột ra nộp cho chúng, lại lột ra mà quăng ra phía xa, và kêu cứu loạn cào cào lên.

Bọn cướp cũng tỏ ra bình tĩnh ghê lắm. Một đứa thì chạy đi nhặt đồ, một đứa thì giơ chó lửa lên phang vào cạnh sườn bà Chí vài ba phát để cảnh cáo. Một đứa khác thì thò cái bàn tay dơ dáy bần thiu ra để giật phăng cái cốc sê của bà Chí ra xem có giấu cái chi trong đó không.

Cái áo dài của nạn nhân rách toang. Cái cốc sê cũng bị giật đứt. Và từ phía trong tung toé ra một xấp bạc và một ít đồ tư trang.

Cũng nên biết rằng nơi xảy ra vụ cướp giật này có một số đồng nhà Mèo và Đại Hàn. Nhưng các bố ngoại quốc í chỉ đứng ở bao lơn, giương đôi mắt ếch ra nhìn như đang coi hát xiếc mà cốc có chịu chạy xuống can thiệp.

Ôi thiệt là :

Yêng hùng tiếng đã gọi rằng,

Giữa đường thấy sự bất bằng mà... nín khe !

NHỮNG CON SỐ BIẾT NÓI

Qua bản sơ kết điều tra về tham nhũng Quý Tương trợ và Tiết kiệm quân nhân do tướng Nguyễn Văn Hiếu trình trước quốc dân đồng hồ, người ta nhận thấy có những con số rất đáng nên được chú ý. Về vụ mua lại 35.000 cổ phần trong công ty Cogivina, bọn tham nhũng đã tăng giá mỗi cổ phần lên gần gấp 3 lần mệnh giá đương thời. Thời đó mỗi cổ phần chỉ có 1.400đ, nhưng người ta cứ mua đại đi với giá 4.000đ một cổ phần để chia chác nhau cho dễ. Tính ra số tiền sai biệt về giá cả đã lên tới 91.000.000đ.

Bi giờ ta hãy thử làm một con toán để xem bao nhiêu tháng, bao nhiêu năm, thì bao nhiêu người lính mới dành dụm được một món tiền to lớn như thế, để cho những cái kẻ vô lương bất xĩ kia ăn không ăn hồng trong nháy mắt ?

Xin thưa rằng gần một triệu người lính góp nhau lại mỗi người một bỏ để đóng trong một tháng đấy.

Số vốn mà Quý Tiết kiệm xuất ra góp vào cái công ty Cogivina tức là công ty kỹ nghệ giấy Việt Nam từ ba niên nay là 142.561.540đ. Lời lãi chưa thấy chia cho lính được một đồng xu teng nào, chỉ thấy những họ hàng hang hốc của bề lũ tham nhũng được mô tả là quân nhân biệt phái gài vào trong công ty này hưởng đủ mọi thứ phụ cấp, thù lao, lương bổng rồi luôn cả lương tháng 13 và 14 nữa.

Số quân nhân biệt phái mà bọn tham nhũng nhét vô ngồi chơi xơi nước để đóp tiền tại các công ty do Quý Tiết kiệm xuất vốn như Cogivina, Sicovina, Vicco, Vina, Vateco, Icoico và Foproco lên tới 385 mạng, trong đó có 198 sĩ quan nắm giữ các chức vụ quan trọng : giám đốc, trưởng phòng nhưng có nhiều bỏ lại cả biết cái mẹ gì cả.

Có những bố biệt phái mà hàng tháng lãnh một số lương tới 75.000 nghĩa là còn nhiều hơn cả lương của Đại tướng, Thống chế.

Trong bản sơ kết điều tra, tướng Hiếu cho biết, tính chung tổng số sai biệt về phụ cấp các loại được xem là quá ưu đãi, dành cho các quân nhân biệt phái lên đến 60 triệu đồng.

Từ chùa có khác, thảo nào mà chia nhau vung vít quá xá.

Cái bọn người ấy chắc chẳng bao giờ có thể nghĩ rằng chia nhau số tiền khổng lồ đó tức là ăn chặn máu xương của 600.000 bạn đồng đội dành dụm trong một tháng trời đấy.

Số vốn Quý Tiết kiệm tung ra nhiều nhất là ở Kỹ Thương Ngân Hàng : 249 triệu 300 ngàn đồng. Bản sơ kết chỉ thấy nói cái Kỹ Thương Ngân Hàng này là có chia lời cho Quý mà thôi. Nhưng số lời không rõ mĩ số vốn bỏ ra. Riêng trong năm 1970 được chia 14.958.000đ. Trung bình 250 triệu mà trong một năm chỉ được lời có ngan 15 triệu, trong khi các quản trị viên chỉ có nước bọt và ngồi ăn boong thì lại được chia lời tới hơn 16 triệu. Họ chỉ gồm có 1 nhóm người, và hẳn rạn trong đó thế nào cũng có một hai ông tướng và vài ba ông tá.

Đọc những con số ấy, người ta lại càng thấy xót thương cho lính quá xá.

HỨA HẸN NHIỀU SỰ GIẬT GÂN.

Vâng, chính thế, cái vụ Quý Tiết kiệm này hiển nhiên sẽ còn hứa hẹn nhiều sự giật gân như sau này, nhất là sau khi cụ Phó tá giả bài thơ Gai Háng, chủ tịch Ủy Ban điều tra đặc nhiệm về quý TT-TK vừa chỉ thị cho các Bộ hữu trách, cấm không cho một số các người liên can đến nội vụ được xuất ngoại. Chả hạn như các ông tướng Nguyễn Văn Vỹ, Lê Văn Kim, và các ông Tá như Bùi Đình Cảo, Đỗ Tùng, Phan Đăng Hàn, Nguyễn Mạnh Đình, Trần Văn Kha, Nguyễn Văn Sang, Trần Quý Minh và một vài nhân vật đầu sụ to đầu khác như mông sứ Huỳnh Văn Đạo, Nguyễn Chánh Lý.

Nhưng cái sự hứa hẹn giật gân hơn cả là tướng Nguyễn Văn Vỹ bắt đầu lên tiếng.

Trong một bức thư trần tình gửi lên Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, dài tới 3 trang giấy quay rô-nê-ô, tướng Vỹ đoán quyết mi Tổng Thống rằng, cuộc điều tra sơ khởi thiếu hẳn sự vô tư tới thiếu cần thiết trong bất cứ một cuộc điều tra, và suốt từ tháng 4 tới nay, UBĐT không có đặt thêm cho tướng Vỹ một câu hỏi nào nữa, và kể từ khi bắt đầu mở cuộc điều tra liên hệ, Ủy Ban điều tra cũng chẳng yêu cầu đương sự ra giải thích một lần nào.

Tướng Vỹ cũng phủ nhận mọi lời kết tội, không những thế lại còn tố ngược lại rằng « rõ ràng đây là cuộc đấu tố công khai chứ không phải là kết quả của cuộc điều tra quang minh chính đại.

Ông cũng còn phủ nhận tính cách hợp hiến và hợp pháp của cuộc điều tra, đề rồi yêu cầu chuyển toàn bộ hồ sơ nội vụ cho cơ quan hiến định có đủ thẩm quyền mở một cuộc điều tra mà tính cách vô tư quang minh chính đại được hoàn toàn bảo đảm. Đoạn kết thúc, ông tướng này có phân vua rằng thì là ông ở cương vị Tổng trưởng Quốc Phòng hơn 4 niên, nếu muốn ăn bản thì chả thiếu gì cách, có thể vợ vết vài ba trăm triệu như bốn, nhưng ông đâu có thèm, bi giờ đầu râu tóc bạc, sắp về hưu trí rồi, chả nhẽ lại đi nuốt của anh em binh sĩ vài ba chục triệu sao?.

Những lời phân giải của Tướng Vỹ không phải là không hữu lý.

Cuộc điều tra của UBĐTĐN quả thiệt mới chỉ có một chiều. Còn thiếu những tiếng nói của Tướng Vỹ, và của các nhân vật khác như tướng Lê Văn Kim, Đại tá Đỗ Tùng, ông Huỳnh Văn Đạo, vân vân và vân vân như sau này.

Cần phải đưa các Mông sứ này lên Ti Vi hoặc giả trong một cuộc họp báo, có sự chứng kiến của đám nhà báo, như thế mới gọi là quang minh chính đại. Và có như thế các đương sự mới không còn kêu ca vào đầu được nữa.

Nếu một khi UBĐT đã nắm được đầy đủ các yếu tố để buộc tội và thu thập được các dữ kiện về tham nhũng ở trong thì tại sao lại không chấp nhận một cuộc đấu lý.

Một khi đã ăn vụng thì dù có chùi mép kỹ đến đâu chẳng nữa cũng vườn còn có dấu vết như thường.

Ơ HƠ !

Báo chí phát hành ngày 23-7 có thuật lại một tin đồn nói rằng, Đại Tá Trần Thiện Thành Phó Tổng Trấn Saigon Gia Định có thể được bổ nhiệm làm Tổng Cục Trưởng Tổng Cục Tiếp Vận. Nay Đại Tá Thành có gửi thư minh xác rằng « Tin đồn này hoàn toàn vô căn cứ. Đại tá viết thật ra đây là tin đồn, nhưng dù sao cũng là một sự việc gây ảnh hưởng không đẹp đến đời binh nghiệp của tôi. Vậy xin ông chủ nhiệm vui lòng đăng hộ báo đính chính này ».

Ơ hơ ! Từ ông Phó nay lên chức ông Tổng thì càng tốt chớ sao mà ông quan năm của chúng ta lại biểu là có ảnh hưởng không đẹp đến đời binh nghiệp.

Tại Con Ong tuy không có đăng những tin đồn nhảm nhí í, nhưng cũng vườn cứ hạnh minh hộ Đại tá như thường. Nếu có giấy phép đi đêm nào của Con Ong xin Đại tá làm ơn ký ngay cho một phát đi nhà.

Bala Công ty Sản xuất Giày, Dép Việt Nam
SỐ Q.G.D.B : 72-618-21-001, SỐ THƯƠNG MÃI 2.996B
TRỤ SỞ TẠI 123 — VINH VIỄN SAIGON 10
VĂN PHÒNG THƯƠNG TRỰC : 135 LÊ THÁNH TÔN S.G 2

KÍNH MỜI GÓP VỐN

Công ty nặc danh vốn 11 triệu đồng đang hoạt động tiến triển cần tăng vốn để mở thêm Đại Lý trên toàn quốc.

SỐ LƯỢNG CỔ PHẦN PHÁT HÀNH : Một ngàn cổ phần (1000). Mỗi cổ phần trị giá 10.000 đồng và một người phải mua tối thiểu là mười (10) cổ phần.

THỜI HẠN GHI MUA : Từ ngày 18-06- đến 18-08-1972.

NƠI ĐÓNG TIỀN : Trương Mục số 4804 tại Nam Hải Ngân Hàng số 68 đại lộ Nguyễn Huệ Saigon.

— Hoặc Trương Mục Trung Khu Bưu Chi Phiếu (Bưu Điện) số 1.738 tại các tỉnh.

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI : Văn phòng thương trực số 135 Lê Thánh Tôn Saigon 2 — điện thoại 21.484.

Cả kẻ dè nông

THÂN PHẬN CON NGƯỜI SAU KHI ĐƯỢC 'GIẢI PHÓNG'.

... Quá nhiều xác xe, có đến hơn 500 chiếc cháy xém. Trên mỗi xe đều có xác người. Dưới gầm xe cũng là xác người. Xác người còn kẹt giữa bánh xe, xorong người dính giữa xích sắt xe tăng. Chiếc này tông húc, chồm lên chiếc kia. Dầu máy và dầu lửa cháy nung đen con đường. Tôi không còn phân biệt được đâu là viên đá, đâu là trái đạn, đâu là xương. Trên những xe hỏng thập tự, xác chết nong nặc hơn vì thùng xe che kín gió mưa chưa làm rửa hết thịt. Chiếc đầu nhàu nhua tanh trở: thò ra ở chỗ thùng xe bị trái phá xé toang. Da mặt nhẵn nhụi và đen như mướp ngọt phơi nắng lâu ngày. Mặt kẻ chết nào còn nguyên vẹn đều nhận nhúm, nhe nguyên hàm răng, họ chết đã sáu mươi ngày nhưng nét mặt còn nguyên vẹn về thông khổ gào thét cùng cực. Đi hết 2 cây số vẫn chưa thấy cuối đường. Nhìn từ bãi cát đoạn đường máu chảy đen hẳn rõ đoàn xe lơ lửng trên cao vàng rực như đoàn cua nưóng. Ở một xe khác, bốn chân gười vấp ra thùng xe, bên dưới ống quần tergal còn nguyên nếp chỉ 3 bàn chân có ngón. Bàn chân kia đã rụng xuống mặt đường. Những hố bom đào sâu xé ngang con lộ thông khổ mặt nước đứng đờng vô tình. Vai xe khác men theo lối xe tăng càn qua bãi cát, lều ngày vùi ngập nửa thân xe.

Chiếc xe hàng dân sự trông càng khủng khiếp hơn. Các khung cửa hai bên hông có lẽ không đủ rộng cho đám người lính người chui thoát ra nên bên trong còn nguyên một khối xác chết co quắp cài vào nhau. Xác đưa bé nằm cạnh cửa sau ở ngực còn nguyên chiếc mũ vú bằng cao su dính vào áo bằng cái kim bằng đã hạn rỉ. Đứa bé không còn đầu...

Đó là một đoạn tuyệt tác trong bà phóng sự của một anh bạn phóng viên chiến trường. Tôi nghĩ, không thể có một đoạn văn phóng sự nào khác lại linh động và hay hơn thế. Nó linh động, nó hay bởi vì nó đã diễn tả được cái mặt thật: bị thảm ghê tởm nhầy nhụa của chiến tranh. Và nhất là cái tội ác to lớn, khủng khiếp của con người đối với con người (do VC gây ra?). Người phóng viên đã có mặt ở một đoạn đường kinh hoàng, nơi chiến tranh vừa diễn ra, nơi các anh "giải phóng" vừa đến để "giải phóng" cho đồng bào của các anh ấy. Giải phóng là như thế đó.

Một anh bạn phóng viên khác cũng đã có mặt ở đoạn đường được mệnh danh là "kinh hoàng" đó. Anh viết bài gửi về tòa báo. Bài của anh như gói ghém cả những khúc xương người, những mảnh thịt người và những chiếc đầu lâu nhe răng trắng hếu. Bài của anh làm tôi xúc động.

Bây giờ trở về đoạn đường máu thấm mặt đất cố tình tìm lại trên những đồng xương nhầy nhụa trắng hếu này khuôn mặt quen thuộc cũng là một điều khó khăn. Một mái tóc nằm bên một cái sọ và một chiếc áo dài màu tím phủ nằm xương tàn. Từ một cánh cửa gãy lia

của một chiếc xe cứu thương vài cánh tay đưa ra tôi nghiệp. Trên một chiếc băng ca, người lính xấu số đã thất sự chết hai lần nằm với nắng mưa suốt hai tháng trời. Tôi lav mình trong đoàn xe ngộp mùi tử khí sinh thối như một chứng nhân cho một cuộc thảm sát vĩ đại của người Việt cho người Việt. Một bà mẹ chết gục trên thành xe hai tay còn ôm chặt xác con. Trên một chiếc xe khác nồn ngang một sống xorong gần hai chục người đã còng chết mất lần. Tôi muốn ngộp vì không khí có độc mùi tử thi dày đặc, quay mặt chạy xuống bãi cát bên vệ đường. Bãi cát Hải Lăng là một rừng xác người khô héo bên những đống đạn đã mang theo trên bước đường chạy loạn. Rải rác đó đây xác lính Bắc quân hai tay ghì chặt bá súng AK cũng xorong trắng, đầu lâu cạnh những nạn nhân của họ...

Tôi đọc đi đọc lại nhiều lần những đoạn văn phóng sự tuyệt tác trên. Và nghĩ về thân phận con người. Hồi năm Mậu Thân, tôi cũng là một ký giả chiến trường, cũng đi, cũng nhìn, cũng thấy, cũng đã "như một chứng nhân cho một cuộc thảm sát vĩ đại của người Việt đối với người Việt". Hồi đó, có lần tôi đã gần ngộp thở giữa một đồng xác người được "giải phóng". Những máu, những óc, những mỡ, những đồng thịt da chưa bị tiêu tan sinh thối lên với những đàn dòi lức nhúc. Tôi đã cố bịt mũi, bịt miệng mà không thể nào thoát được cái mùi hôi thối nặng nề, khủng khiếp ấy. Có những cái xác chường phình lên chẳng khác nào một con bò nhỏ. Những người này đã bị đạn lửa bắn cháy. Da cháy đen thui, chân tay co quắp và nứt nẻ. Dưới những chỗ nứt nẻ đó là một lớp dòi không biết bao nhiêu triệu con đang tung hoành hoạt động. Có người từ đầu tới chân, toàn là dòi. Dòi bò ra từ hai con mắt sâu hoắm, từ những lỗ mũi, những chiếc miệng mở rộng. Dòi thì trắng da người thì đen, màu sắc tương phản đó càng làm cho những xác chết thêm ghê rợn. Tôi tưởng có những xác được nặn bằng cạo mạt tăng dòi vĩ đại rồi phủ bên ngoài một lớp da cháy đen thui. Như những cụ đồ già ngày xưa mặc chiếc áo the đen bên ngoài chiếc áo dài trắng.

Tôi thấy có cả xác những anh "giải phóng" cũng chường phình lên, nằm co quắp trong một góc nhà, bên cạnh gốc cây, vòng tay còn khư khư ôm lấy khẩu AK. Xác những người "bị giải phóng" và những người đi "giải phóng" cũng chẳng khác gì nhau cũng đầu cũng tay chân cũng thịt xương bày nhầy cũng thối tha vô cùng. Chúng giống nhau như đúc bởi vì chúng cũng là con người, và hơn nữa, cùng một giống nòi. Thế mà chúng lại bày đặt đi giải phóng cho nhau để rồi cũng chết một cách tức tưởi, vô nghĩa. Chết không kịp nhắm mắt, chết bởi những thứ khí giới giết người mà không phải do mình chế tạo. Mà do những ông Nga, ông Tàu nào đó.

Con người khi chết đi, nhất là chết bởi những trò "giải phóng" đó, thật không bằng một đồ vật, một hòn đá, một thân cây, một khúc sắt.

Bên những xác người rữa vụn, hôi thối, ghê tởn là xác những chiếc xe những mũm vú của trẻ thơ, những vật dụng. Thế nhưng trong khi xác người bị tiêu tan, bị dòi bọ phủ kín, thì xác những vật dụng kia vẫn còn nguyên đó. Một chiếc Honda vẫn còn lì Chê Honda bên cạnh một xác người chỉ còn đồng xương trắng và chiếc đầu lâu nhe răng trắng hếu. Một chiếc bánh xe có công đi, có gáy nhưng vẫn còn để nhìn, để thương hơn chủ nhân của nó là một đồng thịt bày nhầy gớm ghê.

Làm một sự so sánh giữa người và vật như thế để thấy rằng con người thật yếu ớt, thật mong manh. Và cái chết của con người thật ghê rợn, thật bản thiêu. Thế mà con người lại không biết thương nhau, lại chuyên nghĩ cách chế tạo những thứ khí giới thật tối tân để giết hại nhau. Khí giới càng tối tân thì những cái chết càng rùng rợn, thì tội ác càng dày, thì giá trị con người càng bị hủy diệt. Khẩu AK kia, trái bom mấy trăm, mấy nghìn cân anh kia, tự nó, chỉ là một thứ vật vô tri, nó chẳng có tội lỗi gì cả. Tội lỗi là do con người chế ra nó, sử dụng nó.

Tôi ghê tởm những thằng tự nhận là bác học, là có bộ óc xuất chúng hơn người, đã chế tạo ra bom đạn, xe tăng, đại bác để trao cho những kẻ khác đem giết nhau. Tôi cũng ghê tởm những thằng sát nhân lại phủ lên mình những chiếc áo chiếu bài, những chú nghĩa để cốt biao chữa cho tội ác của chúng. Thật ra, dân tộc này chẳng cần ai giải phóng, cũng chẳng cần ai bảo vệ nếu sự giải phóng, sự bảo vệ đó chỉ là những danh từ láo nháo, chỉ giv nên chết chóc, hận thù, đói khổ, những đồng xương vô định cất cao bằng đầu...

Tôi tưởng tượng, nếu mấy ông Cộng Sản BV mà "giải phóng" nổi cho đồng bào miền Nam này để rồi các ông ấy thiết lập chế độ CS ở đây, thiết lập những tòa án giết người kiểu tòa án Nhân dân với hàng ngàn, hàng vạn nạn nhân vô tội như ở Huế trong vụ Tết Mậu Thân năm nào thì tôi nghiệp cho chúng ta quý Tà các ông ấy đừng "giải phóng" nữa lại hạnh phúc hơn.

Hỡi ôi, biết tôi bao giờ những kẻ thích chơi trò chém giết ở đây mới chịu nghỉ tay cho? Biết tôi bao giờ những đoạn đường kinh hoàng, ô nhục như đoạn đường Quảng Trị - Mỹ Chánh không còn xác người nữa mà chỉ còn gập đây hoa nở như những đoạn đường dẫn đến thiên đường, cực lạc của Chúa, của Phật? Một lần nữa, tôi mong rằng đừng có kẻ nào lợi dụng bất cứ một giáo điều, một thứ danh xưng nào đó để phủ lên tội lỗi tham vọng và quyền lợi riêng tư của mình.

Chỉ có một cách "giải phóng" duy nhất và hay nhất là hãy để dân tộc này được yên được sống tự do với những ước vọng nhỏ bé, riêng tư của họ. Xin đừng "giải phóng" họ bằng những AK, những trái bom, những xe tăng và đại bác như hiện tại.

VĂN QUÂN

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
ban thịt

HÃY UÔNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU CON VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UÔNG :

SIROP REACTIN (BETA)

• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHÒNG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

ÔNG TA NAO... HỖ TRỢ SỐ ĐỀ ?

Theo tin các báo vừa loan, một tờ chức đánh số đuôi vừa bị Phútlit Gia Định vờ gọn cả đ, tại bàn doanh ở Ngã Ba Ông Tạ !

Vấn tin trên cho biết, có quan trung tá che chở cũng bị « vờ... quâ-tóm » ngay tại trận. Me-si-rú thủ lãnh là H. toe cũng với đầy đủ bộ tham mưu số đuôi đều phom phom đi năm Ấp.

Có điều lý kỳ cục là ông cô Gia Định bắt vụ này, mà ông tá bị cáo đã hỗ trợ cho số đuôi lại là cựu trưởng ty Cảnh sát đất Lãng ông Gia định (!) thế mới thật là chuyện quái đản.

Theo tin trong làng kỳ bèo nhà nghề thì...thủ xưa, có Ngai Trung tá họ Trần tên U' mà ông cô Hàng keo. Họ Trần...có máu là lướt văn nghệ, nên giao du với giới giang hồ rất ư là gần bó. Vì quá ướt át, nên sau ngày Quan rời khỏi chức Trưởng Ty Phútlit—quan đã...hất xi hơi số mũi dài dài, nếu thiếu xạ trường ba zooka.

Thế rồi vì nghĩ tình xưa nghĩa cũ, thỉnh thoảng Quan Phútlit—cựu cô...nay thì ngồi soi nước, đã viếng thăm bề bạn giang hồ, từng vui vẻ mi như thời Quan còn...chất vàng son oanh liệt. Và, cuộc thăm viếng tuần túy... say sưa, và « phin-tơ-lơ-mơ ». Khốn thay, chủ đề số đuôi lại kiếm chủ cả một đàn súng bắn khí, Quan Tá đã tiến bộ thành người Việt gốc Tiên, nên bữa đó, khi « rờ-xet » đột kích vô bắt đám số...đôi, thì...xui xẻo thay quan Tá họ Trần đang nằm...tê lê mê say thóc! Thật ra, buộc cho quan che chở số đuôi kể cũng tội nghiệp vì quan có quyền hạn có thể khờ gì đâu mà dám...ăn chịu hoẵng, ôi! cuộc đời khi xuống gấc thì...đậu đờ bìm leo, hoạ vô đơn chí! chán thay!

CƯỚP TRẮNG

Sau khi giá xăng được phép leo thang thêm một nửa mới đây, bọn chủ cây xăng đã chứng tỏ là những bậc kinh doanh đại tài. Đẹp bỏ cái phương pháp dìm xăng trước khi tăng giá rồi sau đó bán ra theo giá mới kiếm địa làm giàu, riêng cái khoản tiền lãi cũng đủ giúp các anh chủ cây xăng phân phát rất đáng khích lệ nghĩa là mỗi lít xăng còn dư đôi ba tí của khách cầm bao giờ các anh chủ chịu trả viện có không sẵn bạc nhỏ. Chả hạn r lít xăng pha nhớt bây giờ giá 43 tí thì khách có bốn phần phải đưa chẵn 45 tí, mua hai lít 86 tí phải trả chín chọac không kém một teng. Quý khách nào không chịu trả ríp đó thì xin vui lòng dầy xé đi chỗ khác mà mua. Kế hoạch bằng biểu bất chính này hiện vẫn còn đang tiếp diễn. Do đó nhiều người đã gọi nó là kế hoạch cướp trắng, thiết tưởng cũng chả mấy oan vậy!

LÀM CẢNH THÌ ĐƯỢC

Một ông DB thân chính quyền, danh từ thông dụng bây giờ gọi chung bằng cái tên quý phái là «mãng xù đờ Zannot», vừa hô hào mọi người nên phát động phong trào xài xe máy đạp. Người nào càng mua chức bự càng nên xưng phong xài xe máy đạp trước để làm gương cho bách tính. Lời hô hào đầy ắp hương đi lên của ông DB nhà nước quả đáng nên khen. Ông đã theo sát kịch liệt chủ trương «thắt lưng buộc bụng» của nhà nước vẫn hằng ấp ú. Tuy nhiên nếu các người mà lớn của xã hội ta hôm nay chịu hưởng ứng phong trào xài xe máy đạp của ông Dân Biểu trên, thì sẽ có nhiều vấn đề bất tiện xảy ra. Trước hết là công việc bảo vệ yếu nhân sẽ đâm ra hết sức lằng nhằng mà lại coi không được đẹp mắt. Còn gì hay mỹ thuật cho bằng một ông Tổng Bộ Trưởng com lê ca vát Đôn nuyôn, mà lại công lưng đạp xe huỳnh huỳnh trong lúc các vệ viên thì cỡi xe díp chạy trước chạy sau?

Hay giá trị các ngài nghị sĩ dân biểu mỗi lần đi họp bằng xe đạp rất tốn sức lao động, rồi các ngài mệt, các ngài lười chửi nhau úy nhạ, thì có phải thiệt thòi cho cử tri cả nước bao nhiêu? Đây là chưa kể các nước bạn đồng minh Mễ, Tây, Đức, Nhật Bản vẫn vẫn cũng sẽ rất buồn vì thị trường xe hơi bị ế ẩm, mãi lực xăng nhớt bị tụt thang, các nước bạn sẽ nghĩ chơi với ta thì nguy hiểm lắm. Vậy nhất định việc cổ động phong trào xài xe đạp chỉ nên dùng làm cảnh cho có màu sắc cách mạng mà thôi. Tuyệt đối không thể áp dụng vì rất có hại như sau này,

CẦN TRÁNH NAN ĐÀU VOI ĐUÔI CHUỘT

Nhằm tận thu thuế má, nhà nước Giao Chi vừa ban hành sắc luật truy tố những tên trốn thuế ra trước tòa Hình thay vì tòa Hộ như trước kia. Như vậy từ nay tội trốn thuế đã bị coi là một trọng tội, ngang với những quân lưu manh ăn cắp, cướp của giết người vân vân. Biện pháp này xét ra có lý, bọn C.O thành thực ngợi khen nhà nước một quản mà cóc sợ hồ thẹn với lương tâm. Vì từ trước đến giờ thành phần trốn xâu lậu thuế đa số đều là tụi gian thương tham những và bọn cường hào bóc lột cả. Dân đen các kẻ và quân công phổ rạch áo ôm toan lủ trên răng dưới lựu đạn thì đâu có hẳn hạnh được đóng thuế mà hồng trốn. Chỉ có một điều đáng ngại là tập đoàn chuyên viên trốn thuế khôn lặn xưa nay từng nời tiếng có lắm mưu mô hết sức tinh quỷ. Vậy chúng ta cần phải đề phòng kịch liệt đừng để tên nào lọt lưới hết kéo biễn pháp truy tố hay ho trở thành cái trò cười đầu voi đuôi chuột thì khổ coi lắm.

QUÁ THÂM

Nhiều phụ huynh có con em 17 tuổi đang lấy làm một sự thắc mắc trước lễ lễ mãn việc của mấy ông chức việc ở Trung Tâm 3 Tuyên Mộ Nhập Ngũ. Số là trước đây khi trào diễn ban hành lệnh đơn quân, con em họ bèn tự động đi trình diện nhập ngũ hết sức ngon lành. Nhưng bây giờ nền đơn quân đã được cắt kỹ vào tù khoá lại, nên những chàng trai 17 này phải được trở về gia đình để tiếp tục học hành là lẽ dĩ nhiên.

Mấy ông chức việc ở Trung Tâm 3 biết thế, nhưng có lẽ bản tính vốn cần trọng, sợ bầy trẻ thơ 17 đi lạc, nên mấy ông nhất định không cho chúng thông thả ra về như lúc chúng ngoan ngoãn đi trình diện. Nghĩa là mấy ông đòi các phụ huynh chúng phải đích thân tới nhận lãnh cho nó chắc ăn...cả ba bốn phía: Các trẻ thơ 17 không sợ đi lạc, các phụ huynh được yên tâm không sợ con trai trốn nhà đi chơi hoang, và mấy ông chức việc tại Trung Tâm được dịp biểu dương tinh thần nhân đạo kịch liệt khiến những kẻ chịu ơn phải cảm động khóc thét lên và cố tìm cách đền đáp lại mấy ông trong muôn một. Thâm thế thái thời!

ÔI, LẠI SẮP TĂNG LƯƠNG

Hàng ngũ công chức cả nước lại vừa trải qua một phen nhằn nhỏ lo âu trước nguồn tin sắp được tăng lương. Đáng nhứt trình tiết lộ chánh phủ đang dự tính tăng thêm cho mỗi công chức 1 khoản trợ cấp là 450 tí một tháng.

Như C.O đã từng đề cập nhiều lần, cái sự lo âu hãi sợ của người công chức nước ta mỗi khi được tăng lương quả là có chánh nghĩa lắm. Vì hột cóc không chịu được. Hệ nhà nước thương tình ban thêm cho được vài bô thì y như con mụ vật giá lại nổi cơn ghen, nó cũng lồm ngồm ngồng dậy một cách thật là khủng khiếp. Hóa nên nỗi mừng được tăng dèch thấy đâu mà chỉ còn là một sự đau khổ triền miên như những kẻ bị thiếu... lương vậy.

Và lần này cũng thế: Bên cạnh cái tin mừng ác ôn trên, quả nhiên đã kèm theo một tin buồn tào bôn mới, là giá gạo vừa vọt thêm 500đ mỗi tạ. Mà cả đời ôi, hàng ngũ công chức thủ mi dư làm đó!

TIẾT HẠNH KHẢ PHONG

Dự luật lang thuốc đã được các cụ nghị sĩ khả kính tại Điện Diên Hồng bàn cãi xong xuôi. Người ta nhận thấy các cụ nghị quả là những nhân vật đức cao vọng trọng không chịu được. Các cụ cảm ngại giới đệ tử của thầy Hoa Đà không được chữa bệnh theo lối hàm thụ, cũng như đáng quảng cáo trị bệnh phong tình, Nghĩa là từ nay các ông lang thuốc muốn đớp bạc của con bệnh thì phải chịu khó bò đến tận nơi chân mạch hốt thuốc đàng hoàng, không được ngồi nhà rung đùi đoán phỏng hoặc truyền thụ nghiệp Tò qua báo chí thư từ nhằng nhít. Có lẽ các cụ nghị muốn phòng ngừa giới lang thuốc sẽ bắt chước mấy bô đốc tờ giả hiệu chuyên giảng dạy vấn đề v lý trên sách báo mang đây tính cách khiêu dâm! Riêng vấn đề trị bệnh phong tình cũng thế. Bệnh phong tình là một chứng đòi phong bại tục khiếp lắm, các cụ nghị rất hải nó.

ĐA DANH cảm trong

Vậy đáng quảng cáo trị bệnh phong tình trên nhứt trình không khác gì một hành động công xúc tu sĩ? Các cụ cũng đồng ý cảm tiết. Do đó nhiều cử tri cảm phục các cụ quá, đã dự tính thành lập phong trào vận động xin trao đình tưởng thưởng cho mỗi cụ nghị sĩ một tấm bằng vàng «tiết hạnh khả phong».

ÔNG TƯỚNG TÂY LỖ LỜI

Cả nước đều biết ông tướng Tây Van-Nút-Xen hiện đang là một người bạn tốt của cường quốc Anamta. Hồi 1945, khi Tây trở lại Đông Dương, ông Van-Nút-Xen cũng có mặt trong đoàn quân viễn chinh đó, với cấp bậc thiếu tá. Rồi 10 năm sau, ông lại là một trong số những quân nhân viễn chinh Tây vinh biệt Đông Dương chốt hết. Lúc ấy ông đã trở thành 1 vị tướng 2 sao rồi. Trong suốt 10 năm ở Đông Dương, được thăng cấp tới 3 lần, chứng tỏ ông Van Nút Xen đã chiến đấu rất khiếp và là kẻ thù không đội trời chung mi lị Cộng sản. Việc ông dành nhiều cảm tình đối với một chế độ chống cộng hung hãn như chế độ ta bây giờ xét cũng là điều dễ hiểu. Tuy nhiên trong bữa xuất hiện trên đài tăng hình Giao Chi ông Van Nút Xen đã tuyên bố một câu nghe hơi bất ổn. Bữa đó trong chương trình « Người Dân Khóc Thét » do tài tử diễn trai Ve Tê Ích vẫn sắm vai chính, ông tướng Tây ca tụng chiến thắng An Lộc của ta xong, ông bèn thông thêm một cái đuôi: «Chúng tôi chờ 20 năm mới có ngày này!» Ô hô! Ông Van khâm phục chiến thắng anh hùng của quân đội ta thì phải rồi, nhưng nhất định cái sự chiến đấu dũng cảm để đem lại chiến thắng này nhất định không dính dáng gì đến cái vụ thảm bại hồi 1954 của quân viễn chinh tây vậy. Mong ông Vạn hiểu cho và tự hậu đưng nên lẽ lời như thế, kéo kỳ lắm!

ÔNG KHÓM TRƯỞNG BIẾT LÀM VIỆC

Dân chúng đường Bùi Viện vừa ngóng cổ chờ tá oán về cái máu lem nhem để sợ của ông khóm Trưởng nơi đây. Số là lợi dụng biện pháp ngăn chặn quân trộm cướp bắt lương ra vô lúc canh ba giờ tỵ, ông khóm trưởng đã hô hào bà con góp tiền làm công. Nghi đây là công việc ích lợi chung, đồng bào bèn hoan hỉ nghe theo. Thế là được đờ, ông khóm trưởng ra lệnh mỗi gia đình phải nộp 5 bô chẵn cho ông làm công. Kẻ nào ngoan cố không chịu nộp đúng 5 bô sẽ bị ông liệt vào thành phần phản động ngay. Gi chức cái tội phản động ở thời buổi thiết quân luật này thì quả là đáng ngại. Bởi vậy nhiều người cảm thấy rét từ trong củ tí rét ra, đành thì cô hồn 5 bô đờ được tiếng là công dân tốt.

TIỆN ĐỊNH AN BÀI

Theo nguồn tin mới nhất thì hiện giờ phe đối lập đảng viện Cầu mống đã bị hoàn toàn suy yếu. Có cả thầy 6 vị nghị sĩ đã thức tình đầu óc nghe theo tiếng gọi hồi chánh để trở về đứng chung hàng ngũ phe ta. Đây quả là một hiện tượng đáng mừng cho tương lai dân tộc vậy. Trong khi đó ở miệt Hội Đồng Hồ Thành bỗng đứng lại có hiện tượng đảo ngược; 5 ông nghị viên chẳng hiểu bắt măn chuyện gì, hoặc giả bị đời bạc đãi hay sao, mà tự nhiên công kích quân Đờ quá trời. Mặc dầu trước đó chưa lâu thiên hạ vẫn nghe 5 ông nghị viên này thường cao giọng ngợi ca người rất hăng, ủng hộ người rất kịch liệt.

Trước hai hiện tượng đảo ngược trên, bọn dân đen nghĩ mãi vẫn chưa thể nào hiểu nổi nguyên nhân. Nên họ đành thờ đại bô nhau âu toàn là lý do tiền định an bài sắp sếp cả.

Quản nhiệm : ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đồng